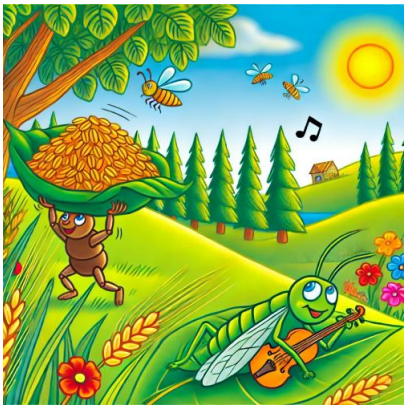

Txitxarra eta inurria

Lorez eta zuhaitzez betetako zelai berde eder batean, animalia asko bizi ziren, tartean inurri arduratsu bat eta txitxarra alai bat. Uda osoan zehar, eguzkiak distira egiten zuen bitartean eta haizeak hostoen artean xuxurlatu bitartean, txitxarrak egunak abesten eta bizitzaz gozatzen ematen zituen.

“Lalalalalal! Zein bizitza zoragarria!” kantatu zuen txitxarra pozik, inolako kezkarik gabe.

Bitartean, inurriak nekaezin lan egin zuen, hurbiltzen ari zen negurako janaria biltzen. Gora eta behera ibiltzen zen, gari aleak eta hosto txikiak bere zulora eramanez.

“Inurri, zergatik ari zara hain gogor lanean? Zatoz nirekin abestera!” esan zuen txitxarrak, barreka.

“Txitxarra, negurako janaria gordetzen ari naiz. Hotza etortzen denean, ez da ezer izango jateko”, erantzun zuen inurriak serio.

“Ez kezkatu, denbora asko dago!” oihu egin zuen txitxarrak abesten jarraitzen zuen bitartean.

Neguaren iritsiera

Denbora azkar igaro zen, eta udak udazkenari eman zion bide, eta laster negua iritsi zen. Hostoak erori ziren zuhaitzetatik, eta haizea hotz eta zorrotz bihurtu zen. Bizitzaz betetako zelaiak elurrez estalita zeuden orain.

Janaririk gorde ez zuen txitxarra oso gose sentitzen hasi zen. Leku guztietan bilatu zuen, baina ez zuen ezer aurkitu jateko.

“Ai ene, zer egingo dut orain?” esan zuen txitxarrak triste.

Beti lanean ari zen inurriaz pentsatu zuen. Itxaropentsu, bisitatzera joatea erabaki zuen.

Ikasgai garrantzitsu bat

Txitxarra inurriaren zulora iritsi zen eta atea jo zuen.

“Inurri, mesedez, lagundu iezadazu! Ez dut ezer jateko eta oso gose naiz!” erregutu zuen txitxarrak.

Eskuzabala eta errukitsua zen inurriak atea ireki eta txitxarra hotzez dardarka ikusi zuen.

“Sartu, Txitxarra. Nire janaria zurekin partekatuko dut”, esan zuen inurriak adeitasunez.

Txitxarra zulora sartu zen, non bero eta eroso zegoen. Inurriak janaria eskaini zion eta txitxarrak esker onez jan zuen.

«Eskerrik asko, Inurri. Oso jatorra izan zara nirekin. Ikasi dut etorkizunerako hobeto prestatu behar dudala», esan zuen txitxarrak

apalki.

Inurriak irribarre egin eta erantzun zuen:

«Garrantzitsua da bizitzaz gozatzea, Txitxarra, baina baita aurreikusleak izan behar dugu eta lan egin behar dugu garai zailetan ondo egongo garela ziurtatzeko».

Txitxarrak baietz egin zuen buruarekin, negu hartan ikasitako lezioagatik eskertuta. Ordutik aurrera, inurriarekin batera lan egitea erabaki zuen egun hotzetarako prestatzeko, udako egun beroez gozatzen zuen bitartean.